

Ako na Nový rok...

„Ako na Nový rok, tak po celý rok,“ pomyslel si Dobroš. Alebo to povedal nahlas? Povedal to on alebo Ďuso, s ktorým sedí pri televízii? Alebo to povedal niekto v televízii?

S boľavou hlavou sa to ťažko identifikuje. Ďuso zahryzuje kvasené uhorky a popíja slabé pivo, núka aj Dobroša, ale Dobroš len sedí a čučí – do telky. Pred chvíľou mu volal jeho nádejny svokor. Áno, Dobroš napokon Vianoce strávil so svojou minulosťou, ktorá je aj jeho súčasťou, nerozišiel sa s ňou. A chcel sa? Asi áno, len už nevie prečo. Zmena by nezaškodila, no nechce sa mu investovať energiu do nových vzťahov, predbežne to nerieši. Jej otec mu volal, že nech kuká telku, lebo Zuzanka porodila. Predčasne, ale šťastne. Bola prvá v novom roku, preto bude v televízii. Dobroš nerozumel ani mäkké f.

„Je tam s tebou aj Zlatica?“ pýtal sa nádejny svokor a Dobroš chvíľu nevedel, kto je Zlatica. Aha, jasné, to je tá jeho súčasť aj minulosť. Zlatica – sestra tej, čo bola doteraz tehotná, a vyzerá to tak, že už nie je. Aj sám sa v tom prestával orientovať.

„A na ktorom programe to bude?“ spýtal sa, aby reč nestála.

„Neviem, hovorili mi len, že tam boli kamery. Možno na všetkých programoch. Pozeraj správy, máme dievčatko. Bude sa volať po mne. Štefánia. Vraj sa na mňa veľmi podobá.“

Chúďa malé, dúfam, že len zadočkom, zišlo Dobrošovi

na um, ale nevládal ani ceknúť, našťastie. „A nechcel si vnučka?“ vysúkal zo seba pomaly.

„Chcel, jasné, že chcel, ale dievčatko bude poslušnejšie. A veď následník trónu bude možno nabudúce. Aj ty sa môžeš pričiniť, nie? He-he-he. Tak nezabudni, pozeraj, narodila sa ako prvá po pol noci a povedz aj Zlatici. Je tam s tebou?“

Dobroš zložil. Ktovie, kde je Zlatica. Lebo aj keď on sa s ňou nerozišiel, je celkom možné, že ona s ním áno. Zo včerajšej noci má akýsi temný pocit. Nepamätá si, čo stváral. Možno to nevie nikto, len Zlatica. Zasa bude na koni. A Dobroš bude ten kôň. No, uvidí sa neskôr. Žeby si predsa len pozrel televízne noviny? Pri tej predstave mu prejde mráz po chrbte: Ohňostroje a oslavy – to mu pripomenie, čo má za sebou aj čo má pred sebou, no a ešte škaredé holičká a ich prešťastné matky. Skúsi to vydržať. Ďuso práve odkvacol a Dobroš v poslednej chvíli zachytil padajúcu pivovú fľašu, pivo sa len tak-tak že nerozlialo po koberci. Pri tom prudkom pohybe Dobroša príšerne pichlo v hlave. Štukol vypínačom a snažil sa zaostriť na televíznu obrazovku, sú tam akési rodičky, ktoré to stihli pár sekúnd po polnoci, no jeho nádejná švagriná tam nie je. Možno ju nespoznal. Alebo ho sklátil mikropánok? Už to chce vypnúť, no aká-

si rozradostená redaktorka šťastne vysvetľuje národu, že v ktoromsi kraji vôbec neklesla pôrodnosť, ba v uplynulom roku dokonca stúpila, tak, tak, v tomto kraji žiadna populačná kríza nehrozí. A ukazujú šťastné mamičky, ako ležia v pôrodniciach, všetko je super, mamičky sú také počerné, ale redaktorka a jej kolega to nekomentujú, veď nie sú rasiisti. Až na záver tá rozradostená redaktorka vypointuje správu: „Matky sú zväčša Rómky, tie totiž nedávajú prednosť kariére pred materstvom.“ A redaktorka sa usmieva – trochu previnilo a trochu prihlúplo. Kolega ju doplní: „Navyše sú zväčša maloleté, a tak problémy ešte len...“

Dobrošovi treští v hlave čoraz viac. Zazvoní mobil, na displeji svieti *Zlatica*. Dobroš premýšľa, čo jej povie.

„Predstav si, sfalšovali to. Zuzka začala rodiť ako prvá, ale potom nejaká porodila rýchlejšie, a tak bola v telke tá, hoci brali na kameru aj Zuzku.“

Dobroš má v hlave totálnu mátež, a tak pre istotu mlčí.

„Počuješ ma?“

„Pozeral som to, ale nič som nevidel.“

„No veď ti hovorím, že to sfalšovali. Natočili ju, ale potom sa prišlo na to, že...“

„To je teda,“ Dobroš nevládze ďalej komentovať.

„Zuzanka má dcérku, hovoril ti otec? Bude sa volať po

mne. Zlatica. Krásne, však? A predstav si, ten úchyl, čo ju dnes ráno vyšetroval, tak ten bol určite na mol ešte od večera, lebo keď videl pri mene tej malej znak pre ženské pohlavie, tak sa Zuzky opýtal, či jej to dieťa umrelo.“

„...?“

„No povedz mi, načo tam kreslia také znaky, keď ani nevedia, čo to znamená.“

„A žije?“

„Kto? Naša Zuzanka takmer skolabovala.“

Dobroša zasa pichne v hlave. Možno umiera.

„Hlavne, že všetko dobre dopadlo. Obe sú zdravé. Našťastie,“ dopĺňa Zlatica.

Dobroš sa nevládze opýtať, kto je zdravé. Nechce predlžovať tento novoročný rozhovor. Zloží. Možno zajtra, za triezva to celé pochopí. Času dosť.